

HOBOCTI

SÕBRAKIRI 69

Liliann Keskinen

Tere!

12.06.2025

Kevad on jälle olnud nii kiire, et suvi jõudis selgi aastal kätte veidi ootamatult. Ma ei jõudnud kevadet veel korralikult nautima hakatagi kui juba on jaanipäev ukse ees.

Vahepealsete kuude jooksul on valminud jälle uus Inkerin Kirkko uus number. Praegu on materjalid veel küljendaja käes, aga minu töö on tehtud ja saan korra keskenduda nendele asjadele, mis on oma aega oodanud. Nagu näiteks ka selle kirja kirjutamine.

Märtsis kirjutatud kirja lõpus palusin eestpalvet meie ülestõusmispühade aegse Peterburi reisi eest! Nüüd võin rõõmu ja tänuga tõdeda, et reis läks hästi korda!

17.4. õhtul istusime pärast Lasnamäe koguduses peetud Suure Neljapäeva teenistus bussi ja jõudsimme järgmise päeva pärastlõunal Peterburi. Piiril sujus kõik kenasti, kuigi aega kulus palju. Suure Reede teenistusel Jaani kirikus polnud me just kõige “värskemad”, aga teistest arvatavasti oluliselt rõõmsamad. Laupäeval tõmbasime hommikupoolikul veidi hinge ja õhtul osalesime juba eesti keele vestlusringis. Ülestõusmispüha teenistus oli kakskeelne ja Hannu ristas koos koguduse õpetaja Konstantiniga kaks uut koguduseliiget. Rahvast oli palju ja mis peamine - enamus meist palju nooremad!! Aga suurimat rõõmu tundsin meiega pildil olevat Juliat ja Mihaili nähes. Nad mõlemad on pärit Saranskist! Julia käis siis meie noorteõhtutel ja Mihail oli alles pühapäevakoolilaps. Nüüd on Mihail oma perega hakanud just Jaanis käima, sest see on geograafiliselt neile kõige optimaalsem. Julia oli Jaanis esimest korda. Rõõm on näha, kuidas kunagi külvatud ususeeme vilja kannab!

Kiriku keskkantseleis käisime õnnitlemas juubelisünnipäeva tähistanud sekretäri Ninat ja samas avanes võimalus misjonäridega juttu puhuda. Ka korra kantseleisse tulnud piiskopil oli aega meiega kohvilauas istuda. Tore oli tedagi üle pika aja silmast silma näha, muidu kohtun temaga tavaliselt kolmapäeviti netikoosolekul.

26.4. tähistasid kogudused ühiselt Vasili saarel asuvas Mihkli kirikus ülestõusmispüha. See üritus oli üks põhjusi, miks seekord üldse Peterburi läksin. Teadsin, et siis on võimalik kohtuda korraga mitmete tuttavate inimestega. Ja nii see oli ka. Eneselegi ootamatult sattusin üles astuma koorilauljana. Seitsmest kaaslauljast ainult ühega polnud ma varem kohtunud. Mina nendega proovi teha ei jõudnudki, aga laulud olid mulle õnneks tuttavad.

Nädalasse mahtus seekord ka kodukülastusi. Kahes kodus jagas Hannu armulauda ja kolmandas viis läbi kodu õnnistamise. Kõik need olid toredad kohtumised. Inimeste lugusid on huvitav kuulata.

Tegelesin Peterburis olemise ajal ka ajakirja materjalidega. Kõik, kelle poole olin varem pöördunud ja kes olid lubanud kirjutada, seda ka tegid. Polnud vaja mitu korda meelde tuletada ja “põdeda”, kas lugu ikka tuleb, või on vaja kiirkorras midagi muud välja mõelda.

27.4. osalesin videokõne vahendusel Tallinna Kaarli koguduses peetud tugikoguduste päeval. Netiühendus oli küll nigel, aga saime asjad aetud. Aitäh kohalolijaile ja tugikodustele! Teie olemasolu on nii vajalik! Kohtumisest võib lugeda siit: <https://misjonikeskus.ee/kuidas-misjon-konetab/>

28.4. hommikul asusin koos kolleegi Saaraga Narva suunas teele. Hannu jäi veel nädalaks Peterburi. Piiriületus sujus jälle kenasti. Peaaegu oleksin sattunud oma käikudest aru andma, aga ka seekord õnneks mitte. Mitte et mul midagi varjata oleks ja minu tegevus on igati seaduslik. Siiski eelistan mitte osaleda sellistel vestlustel.

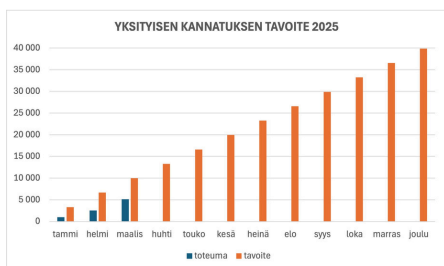
Järgmisel päeval sõitsin Sastamalasse, kuhu olin kutsutud tõlkima Moldovast pärit **Vasile Tascat**, kes kunagi raudse eesriide taga Piibleid ja muud keelatud vaimulikku kirjandust oli jaganud ja seetõttu ka vanglasse sattunud. Tema tunnistus oli ülipõnev! Ka minu noorus jääb ju raudse eesriide aega, ainult et siis ei teadnud ma Piiblist ja kristlusest veel midagi. Õnneks tegutseb Jumal endiselt! Põnevusega ootan nüüd sügist, sest siis on mul võimalus Vasilet ja tema peret (kellest osa ka pildil on) tema kodumaal näha.

4.-5. käisin uuesti Eestis. Seekord koos Rahvamisjoni misjoniosakonna juhataja **Markus Alajokiga**. Ta on sellel ametipostil üsna uus ja tutvub nüüd järgemööda kõikide nende tööharudega, millesse Rahvamisjon kaasatud on. Rääkisime koos **Kirsti Malmiga** Rahvamisjoni tööst Eestis ja pühapäeval teenistusel tõlkisin ka Markuse jutlust. Minu õlul on veel selle kuu lõpuni administratiivsed lisakohustused. Juulist olen jälle ainult oma tavapära ülesannetes ja “tavaline” misjonär edasi, kuigi jätkan Venemaa maaesindajana.

Kõrvaloleval klõps on tehtud aprillis Jämsäs. Olen koos koguduse misjonisekretäri **Mari Vainioga** jumalateenistusel, kus mind õnnistati koguduse poolt uuele tööperioodile. Kevadesse on mahtunud muidki kogudusekülastusi. Nüüdseks on peale Parkano koguduse kõik siinsed tugikogudused külastatud. Parkanosse läheme (loodetavasti ikka koos Hannuga) augustis.

Kõik need käigud on olnud väga toredad ja julgustavad. Ilma läkitajate ja toetajateta ei saaks ükski misjonär oma tööd teha! Paljud Soome kogudused on viimastel aastatel lõpetanud Rahvamisjosi misjonäride toetamiseks sõlmitud lepingud ja lähiaastail väheneb koguduste toetus veelgi. Seetõttu suureneb omakorda üksikisikute toetuse tähtsus. Kõrvalolevad sinised “postid” näitavad minu töö heaks sel aastal tehtud annetusi ja oranžid eesmärki käesolevaks aastaks.

See summa ei ole minu palk, vaid kõik kulud kokku! Sellest summast läheb osa minu töökuludeks (nt. viisa, reisikulud, eelmisel aastal tuli nt arvutit vahetada, koolituskulud) ja organisatsiooni administratiivkuludeks. Selle aasta eesmärk on seatud eelmise aasta omast 5000e võrra suuremaks. See koguneb näiteks paarikümne uue annetaja 20 euro suurusest igakuisest panustamisest. Aga iga annetus aitab jõuda eesmärgini! Olen tänulik Sinu eest, et kuulud ühel või teisel viisil minu toetajate hulka.

Mais selgus, et olin unustanud veebruaris kasutamata jäänud puhkusepäevade olemasolu. Broneerisin siis juuni esimese nädala puhkuseks. Ja sõitsin nädalalõpuks Kokkolasse oma kolleegide Paananenide juurde. Samal ajal peeti seal Evangeelse misjoniühenduse suvepäevi. Rõõm oli mõnedest üritustest osa saada ja veel suurem rõõm eneselegi üllatuseks nii palju tuttavaid kohata. Puhkus oli igati kosutav! Nüüd on jõudu juulis algava päris puhkuseni.

4.-6.7. toimuvad Soome Rahvamisjoni suvepäevad Ryttyläs, kus 5.7. õnnistatakse mitmeid misjonäre uuele tööperioodile. Sealhulgas ka mind. Tere tulemast Ryttylässe!

Lõpuks veel üks oluline misjoniteemaline eespalveteema. Misjonikeskuse senine juhataja **Leevi Reinaru** on otsustanud pensionile jääda. Misjonikeskuse nõukogu on kuulutanud välja 1. augustini kestva konkursi uue juhataja leidmiseks. Kandideerimissooviga pöörduda: katrin-helena.melder@eelk.ee. Palvetame koos Jumala juhtimist järgmise juhataja leidmiseks ja kogu Misjonikeskuse teenimistöö eest.

Ilusat suve! Kandkem üksteist palvekätel!

Liliann

Liliann Keskinen tel. +358400771817
 liliann.keskinen@sekl.fi
 Martinlaaksontie 42 D 20, 01620 Vantaa, Soome

EELK Misjonikeskus tel 6464760
 Tehnika 115 10139 Tallinn
 Annetused misjonitööle: **EE292200221071313929**

mk@eelk.ee
 www.misjonikeskus.ee
 Selgitus: Lilianni töö heaks